

D'AIGUA SALADA A AIGUA DOLÇA

L'ALBUFERA TÉ EL SEU ORIGEN EN UN GOLF MARÍ QUE ES VA ANAR TANCANT PER LES APORTACIONS DE SEDIMENTS, PRINCIPALMENT DEL RIU TÚRIA, QUE VAN ORIGINAR UN CORDÓ LITORAL O RESTINGA, DONANT PAS A UNA LLACUNA COSTANERA

Era denominada amb el vocable àrab

ةري حبل
Al-buhayra (mar petita)

1238

Jaume I, des de la presa de la ciutat de València en 1238, es va reservar l'Albufera i la seua Devesa com a Patrimoni Reial.

Segle VIII al XV

Hi havia una única gola natural (a l'altura del Mareny de Barraquetes) de 200 m d'ample que comunicava l'Albufera amb la mar. Va existir fins a la segona meitat del segle XVIII.

El principal aprofitament era la pesca. Les aportacions d'aigua dolça eren insignificants i provenien de les fonts i les sèquies de derivació fluvial.

Sabies que...?

Entre els segles XV i XVIII es parla de "la Petita Edat de gel", que es va traduir en un increment de les precipitacions i dels desbordaments dels rius Xúquer i Túria sobre l'Albufera. Aquest fet, juntament amb la transformació agrícola, va afavorir la dulcificació de l'Albufera.

Felip IV va autoritzar a Sueca l'expansió dels arrossars. L'augment d'aigua dolça va provocar una greu crisi a les salines, i els pescadors van patir un descens de les captures.

1656

A mitjan del segle XVIII es va prolongar la Séquia Reial del Xúquer des d'Algemesí fins a Catarroja i l'arròs es va expandir per l'oest i el nord de la llacuna. Això va suposar la injecció de grans volums d'aigua fluvial en la llacuna, consolidant de manera definitiva la dulcificació de l'aigua.

Segles XV al XVIII

A les darreries del segle XV es van començar a construir assuts (xicotetes preses) al riu Xúquer i en el segle XVI va començar a entrar aigua dolça a la llacuna.

1579

Es va realitzar el primer amollonament per delimitar la propietat Reial i evitar així la, ja iniciada, transformació agrària de la marjal.

1761

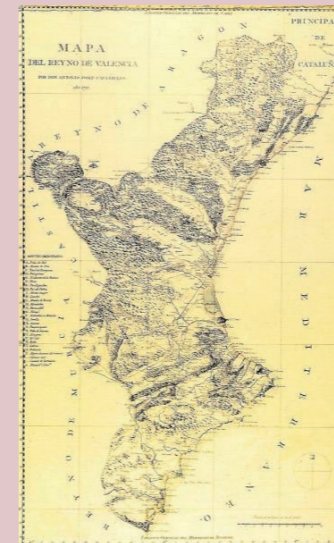

Carlos III va realitzar un nou amollonament. La Corona va llevar els drets del control de la Gola als pescadors i li'ls va donar als arrossers, als quals els cobrava cànon per conrear. En 1862, els terratinents arrossers formalitzen la creació d'una entitat destinada a controlar els problemes de comunicació amb la mar i el desaigüe de l'aiguamoll: la Junta de Desaigüe de L'Albufera, amb la qual van prendre el control de les comportes de les goles i dels nivells

Segle XVIII fins a l'actualitat

El botànic Cavanilles va escriure un llibre sobre l'Albufera i La Devesa, i va cartografiar el seu entorn.

1795

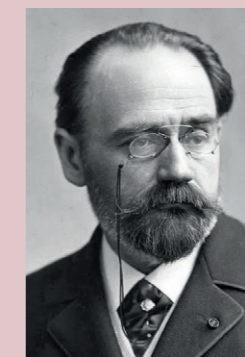
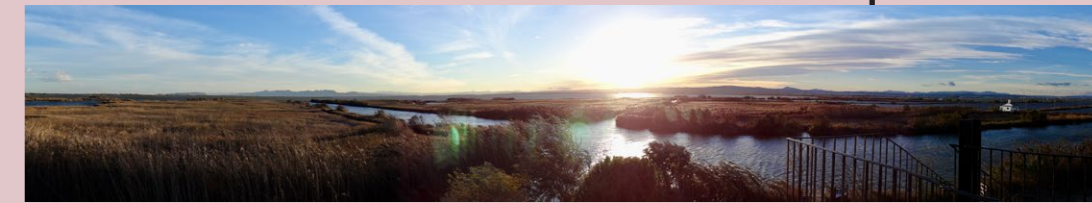

Sabies que...?

El poble de El Saler es denomina així perquè es traslladava la sal des de les salines situades en l'actual Centre d'informació "Racó de l'Olla" fins allí.

Es declara Parc Natural, el primer de la Comunitat Valenciana, i entra a formar part de la llista RAMSAR d'Aiguamolls d'Importància Internacional en 1989. A més, és un espai dins de la Xarxa Europea Natura 2000.

1986

1911

Van començar les gestions de l'Ajuntament de València per a la compra de l'Aiguamoll, fet que va culminar en 1927 i va paraitzar així, quasi definitivament, l'expansió agrícola.

1902

Blasco Ibáñez escriu la novel·la *Cañas y barro* que es desenvolupa al Palmar, inspirant-se en el desemparament dels pescadors.

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
CONSERVACIÓ D'ÀREES NATURALS I DEvesa-ALBUFERA

